



30 AUG–30 NOV 2014

ERIK BÜNGER
THE GREAT LEARNING ORCHESTRA
ANGELICA MESITI

NO SOUND IS INNOCENT

marabouparken

NO SOUND IS INNOCENT

Erik Bünger
The Great Learning Orchestra
Angelica Mesiti

Under titeln *No Sound Is Innocent* sammanförs tre parallella utställningar som på olika sätt förhåller sig till ljud och lyssnande, röst och musik. Titeln är hämtad från ett av de grafiska partiturer som ingår i den experimentella orkestern The Great Learning Orchestras installation *a4 rum*, ett omfattande och ovanligt arkiv av musikaliska instruktioner vars enda begränsning är A4-formatet. Partituret *No Sound Is Innocent* refererar till den brittiske improvisationsmusikern Eddie Prévost bok med samma namn, i vilken han, liksom de deltagande konstnärerna på Marabouparken konsthall, undersöker ljudens kulturella, estetiska, sociala och politiska dimensioner. Under utställningens gång kommer orkesterns medlemmar mötas för att tillsammans framföra musik genom att lyssna och tolka valda delar av de drygt ett hundra partiturer som ställs ut.

I mitten av utställningsrummet avskiljer sig Angelica Mesitis videoverk *Citizens Band* där fyra gatumusikanter i förskingringen framför den musik som är deras kulturella hemvist. Samtidigt visas Erik Büngers filmtrilogi, *Written On Tablets of Flesh*, där konstnären och kompositören spårar röstens metafysiska relation till kroppen – ända från Gamla testamentet, förbi oss och in i framtiden.

Bettina Pehrsson
Helena Selder

ERIK BÜNGER WRITTEN ON TABLETS OF FLESH

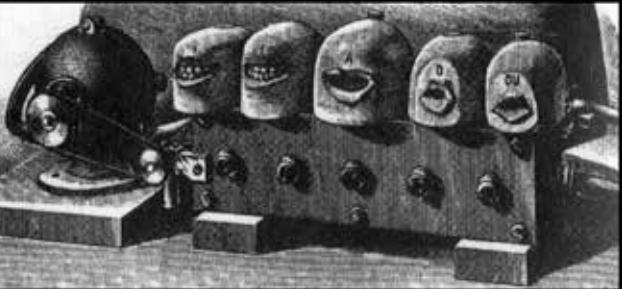
Helena Selder

Written on the Tablets of Flesh är en trilogi av essäistiska verk av konstnären och kompositören Erik Bünger presenterade som performance, filmer och objekt. Trilogin kretsar kring den mänskliga rösten och utforskar med humor och tvära kast mellan historia, filosofi, media och populärkultur den motsägelsefulla relationen mellan rösten, kroppen, musiken, språket och teknologin. Här är inte rösten och musiken primärt de fenomen som ger upphov till personlig, mänsklig närvaro och mellanmänsklig kommunikation, utan snarare en främmande existens som låter något ickemänskligt komma in och ta kontroll över den mänskliga kroppen. I trilogins tre delar återkommer frågan om vad detta ickemänskliga består i och hur det gör oss människor till ett slags värdjur för parasiterande röster och melodier som behöver en mänsklig kropp för att kunna reproducera sig.

Ur konstnärens performance som framfördes live inför publik i form av föreläsningar uppstod filmessäerna, som likt Erik Büngers perfomance bär titlarna: *A Lecture on Schizophonia* (2009), *The Third Man* (2010) och *The Girl Who Never Was* (2013). Föreläsaren, Erik Bünger själv, ger i dessa performance inledningsvis ett betryggande trovärdigt och välartikulerat intryck. Med David Attenboroughsk inlevelse destabiliseras föreläsaren gradvis narrativet genom en kombination av filosofisk skärpa, personliga iakttagelser, skruvade analyser och vilda hopp i historien. Och genom ett subtilt läppsynkstrick framkallas den klyvning mellan röst och kropp som är ett grundtema i trilogin.

A Lecture on Schizophonia begagnar sig av begreppet "schizophoni", som beskriver ett tillstånd där ett ljud är separerat från dess källa, för att undersöka den motsägelse som skapas av fenomenet. Enligt Erik Bünger kan schizophoni beskrivas som: "Det som får hundar att skälla på högtalare, barn att leta efter gubben bakom lådan och infödingar att kräva tillbaka sina tillfångatagna själar." När telefonen och fonografen uppfanns i slutet av 1800-talet skapade dessa uppfinningar ett brott i vår upplevelse av den mänskliga rösten samtidigt som de fick urgamlia

¹ Till skillnad från grammofonen kunde fonografen både spela in och spela upp ljud.



profetior att gå i uppfyllelse. Plötsligt kunde en röst uppstå från ingenstans, från fel mun eller faktiskt komma från en plats på andra sidan graven. Rösten lösgör sig från våra fysiska kroppar och formar en egen entitet som i och med in- och uppspelningsteknikerna, enligt konstnären, utgör en halvexistens mellan liv och död.

Ur ett vindlande resonemang som rör sig från dessa teknikers uppkomst, över gamla och nya testamentet, filmen *Exorcisten* och musikduetter mellan döda och levande artister, träder rösterna fram som egna metafysiska kroppar som hålls vid liv med tekniskt våld och tvingas som ensamma och osaliga andar att hoppa fram och tillbaka i tiden. I en blodisande passage framlägger Erik Bünger tanken att vi kan tänka på dessa halvexistenser som dem vi lämnar i telefonen varje gång vi lägger på. På telefonsvararen säjer vi ofta: "Jag är inte här just nu..." Om du inte är där - vem är det då som svarar?

The Third Man är en underhållande meditation över musikens tvingande natur. Ingmar Bergmans ställde i sitt sista sommarprogram på Sveriges radio frågan om var musiken kommer ifrån. I *The Third Man* presenteras teorin att musiken uppstod som en parasit som infekterade mänskligheten någon gång i förhistorien och som sedan

Erik Bünger,
The Third Man,
video, 2010

Erik Bünger,
A Lecture on Schizophonia,
video 2007-2011



dess fortplantat sig själv genom att hoppa från kropp till kropp som ett virus. Precis som i fallet med rösten utan kropp, så är musiken en slags behållare för icke-mänskliga existenser som döljer sig i de mest trallvärliga melodierna där de väntar på ett tillfälle att sätta tänderna i en ny kropp att fortplanta sig i. Väl där tvingar den det mänskliga värddjuret att nynnande härrma dess melodi och tvångsmässigt stampa dess takt i total underkastelse. Erik Bünger följer det musikaliska virusets överlevnadsstrategi från *The Harry Lime Theme's* globala spridning till *The Sound of Music* "Sing-A-Longs". Aldrig har Kylie Minogue's popdänga *Can't Get You Out of My Head* ekat så olycksbådande inuti huvudet som när man nås av insikten att man släppt in en uråldrig parasit i sitt nervsystem och är dömd att upprepa sången om och igen tills den hittat en ny kropp att dominera.

The Girl Who Never Was är den tredje och avslutande delen i triologin. Här löper flera av de tematiska trådarna från *A Lecture on Schizophonia* och *The Third Man* samman i en ny väv av bibelstudier, horror, sci-fi och filosofi som präglat de två tidigare filmerna. Men denna avslutande film för oss tillbaka till både början och slutet av mänsklighetens talade och skrivna historia. Här finner vi rösten



och språket som alltings ursprung och slut. Språket som finns där innan och efter oss. Och rösten som föder och håller språket vid liv och garanterar dess odödlighet. I *The Girl Who Never Was* spårar Erik Bünger historiens bortträngda kvinnliga röst: från Eva i Edens Lustgård, via den flickröst som man trodde var historiens första ljudinspelning, till slutscenerna i *2001: A Space Odyssey*.

▶ Erik Bünger (född 1976) är en svensk konstnär och kompositör som är verksam i Berlin. Hans arbete kretsar kring den mänskliga rösten och dess motsägelsefulla till kroppen, språket, musiken och teknologin.

Erik Bünger, *The Girl Who Never Was*, video, 2013

THE GREAT LEARNING ORCHESTRA
A4 RUM

A 4 rum är ett gränsöverskridande projekt mellan bild- och tonkonst som skapades 2004 av Leif Jordansson för orkestern The Great Learning Orchestra. Det som från början var en öppen inbjudan att bidra med en komposition till orkestern, med den enda begränsningen att stycket ska skrivas och få plats på ett A4-ark, har nu vuxit till ett omfattande arkiv av över 140 kompositioner av bildkonstnärer och komponister från olika genrer. I inbjudan klargörs att alla medel är tillåtna och att man får använda allt från noter och textinstruktioner till grafiska bilder och fotografier. I Marabouparkens konsthall blir *a4 rum* en kombination av en installation och en konsert där kompositionerna både kan ses på och lyssnas till. The Great Learning Orchestra skapar i konsthallen en plats där distinktionen mellan ett musikaliskt verk och en social handling upplöses och ger en lustfyllt inblick i experimentell musik och dess kreativa processer.

The Great Learning Orchestra är ett nätverk av drygt hundra skolade och oskolade musiker från olika genrer, städer och länder som möts för att utforska musik med lyssnandet i centrum. Orkestern har sin bas i Stockholm men arbetar med tonsättare och musiker från hela världen. Sedan starten har de gett sig i kast med en mängd stycken från den experimentella musikscenen och samarbetat med en rad namnkunniga kompositörer som Gavin Bryars, Terry Riley och Arnold Dreyblatt.

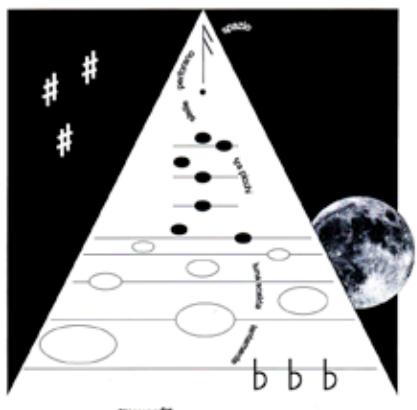
The Great Learning Orchestra initierades 1999 av Leif Jordansson och Pelle Halvarsson och ska utläsas med betoning på varje ord:

stor (många) – lärande – orkester (spelande)

Namnet är hämtat från en av den brittiske kompositören Cornelius Cardews mest betydande verk *The Great Learning*¹ som skrevs i slutet på 60-talet för orkestern The Scratch Orchestra – en grupp bestående av ett 50-tal musiker, komponister, konstnärer och filosofi-studerande. Med betoning på vardaglighet, lek, improvisation och

Alla luce delle...

Petri Sjöström

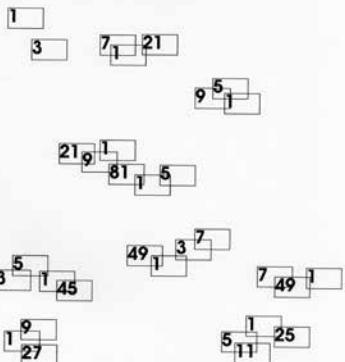


Skivskiva 1000

Alla luce delle...

16.11

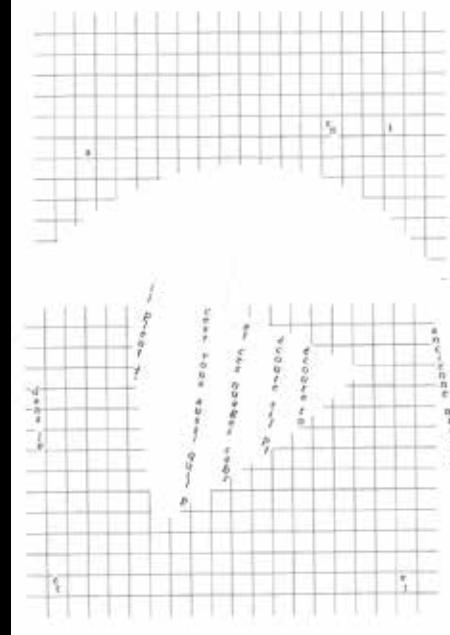
1



To GLO

Au print 2014

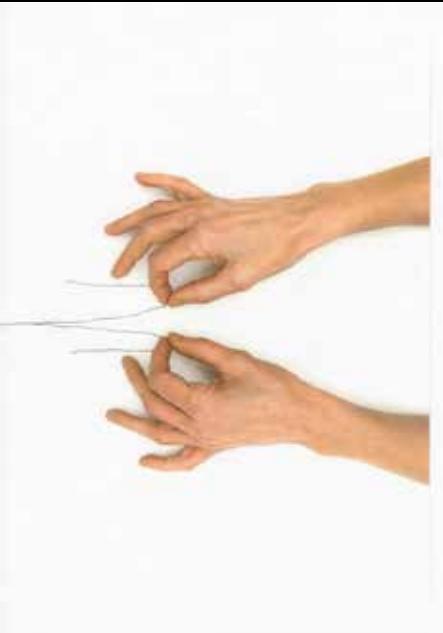
2



5



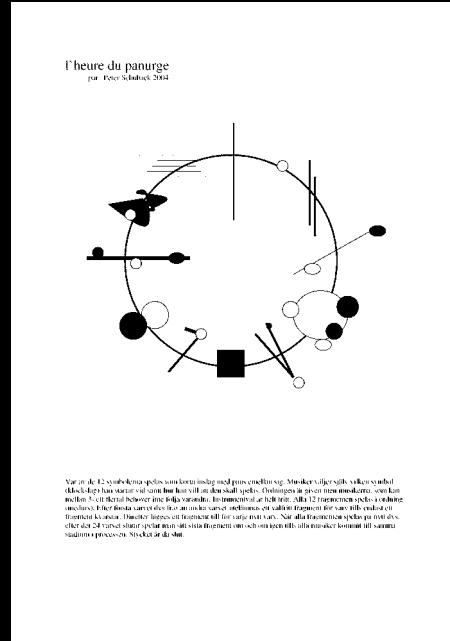
6



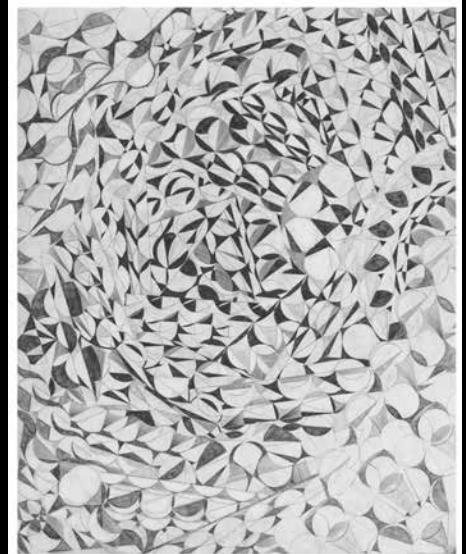
3



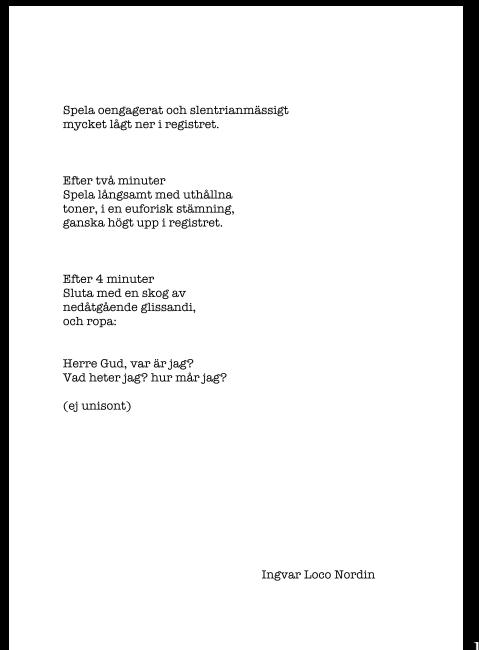
4



7



8



- The Great Learning
Orchestra, A4 rum,
2004-
- 1 *Alla luce delle,*
Paul Burnell
 - 2 *137121, Jacob*
Dahlgren
 - 3 *Bekymmerslöst*
begär, Ebba Matz
 - 4 *Stardust,* Leif
Jordansson
 - 5 *Il pleut,*
Emily Roysdon
 - 6 *Requiem över*
ett detaljhandels-
företag, Jonas
Nobel
 - 7 *L'heure du Panurge,*
Peter Schuback
 - 8 *Utan titel,*
Hans Andersson
 - 9 *C-Dur En nyhet,*
nu ännu bättre,
Pelle Halvarsson
 - 10 *Kallström in*
Memoriam, Ingvar
Loco Nordin
 - 11 *Think of a song,*
Never play it again,
Hans Andersson
 - 12 *The sound of Henrik*
Rylander, Henrik
Rylander

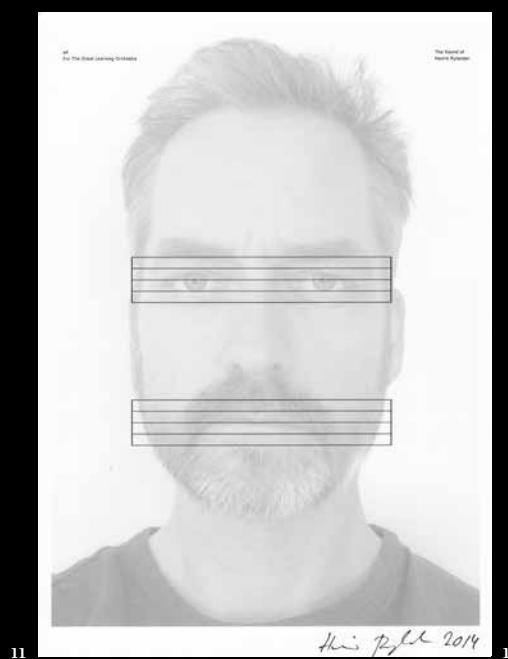
slump arbetade The Scratch Orchestra ofta med stycken utformade som instruktioner och grafisk notation, med inspiration från John Cage och fluxusrörelsen, vilka även var viktiga influenser för The Great Learning Orchestra, som dessutom hämtade impulser från No Wave-scenen i New York.

I The Great Learning Orchestra deltar alla medlemmar på lika villkor. Av de musikstycken som gruppen tar sig an är det långt ifrån alla som kräver musiker som kan läsa noter. Styckena bygger inte på en konventionell notation eller ett konventionellt tänkande kring musik. Det är musik som man inte vet allt om när man börjar spela den, musik som har ett experimentellt inslag inbyggt. Styckena blir istället underlag för diskussioner och närläsningsar bland gruppens medlemmar. I arbetsprocessen ingår att undersöka materialet och vad man kan göra med det men framför allt att lära sig lyssna – att frångå egna inlärda beteenden och öppna upp för andra möjligheter och metoder.

- 1 Cornelius Cardew skrev *The Great Learning* mellan 1968–71. Verket består av en serie "paragrafer" med text från Konfucius skrifter i översättning av Ezra Pound och är noterade för en stor grupp av både skolade och oskolade utövare. Paragraferna är utformade som instruktioner som ofta ryms på mindre än ett pappersark och är för de flesta deltagare enkla att följa.

KONSERTER

- 2013 *Three Pieces* by Arnold Dreyblatt, Fylkingen, Stockholm
- 2012 *Imaginary Landscape* by John Cage, The Bucky Dome/ Moderna Museet, Stockholm; *Treatise* by Cornelius Cardew, Galleri Index/Fylkingen, Stockholm; *Graffiti* by Christian Marclay, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2008 *Parsifal* (1882–38, 969, 364, 735) by Rodney Graham, Konstnärshuset, Stockholm
- 2006 *Metal Machine Music* by Lou Reed/Ulrich Krieger, Kulturhuset, Stockholm
- 2003 *The Sinking of the Titanic* by Gavin Bryars, Nalen, Stockholm
- 2002 *Tread on the Trail* by Terry Riley, Lava Kulturhuset, Stockholm
- 2000 *Jesus Blood Never Failed Me Yet* by Gavin Bryars, Högalidskyrkan, Stockholm
- 1999 *Vexations* by Erik Satie, Nalen, Stockholm



Angelica Mesitis "band" består av fyra filmer som dokumenterar musiker som verkar utanför den etablerade musikscenen. Filmerna är inspelade på vanliga offentliga platser, som ett kommunalt badhus, tunnelbanan i Paris eller på Australiens gator.

Geraldine Zongo från Kamerun trummar på vattnet med händerna. Tekniken kallas *akutuk* och brukar traditionellt utövas av kvinnor i Kameruns floder men framförs här i en simbassäng i Paris. Sittande i sin taxibil i Brisbane visslar den sudanesiske taxi-chauffören Asim Goreshi en melankolisk folkvisa från sitt hemland. Algeriern Mohammed Lamourie sjunger en låt i den algeriska folk-musikstilen *rai*¹, och ackompanjerar sig själv på ett Casio-keyboard i Paris tunnelbana medan Bukhchuluun Ganburged från Mongoliet spelar det mongoliska instrumentet morin khuur (hästhuvudfiol) och framför strupsång² i ett gathörn i Sydney.

Musikstyckena och de sammanhang i vilka de framförs gör oss medvetna om att musikerna lever i exil och med musikens hjälp behåller kontakten med sina rötter.

Videoinstallationen består av fyra projektioner vända mot varandra och bildar på så sätt en liten orkester. Musikstyckena spelas var för sig innan filerna både visuellt (med ett virrvarr av färger) och hörbart (alla fyra ljudspår) smälter ihop till en kakofoni som påminner om ljudet från en stad, en stad vilken som helst, som rymmer otaliga exempel på sedvänjor som anpassats till främmande sammanhang.

► Angelica Mesiti är född 1976 i Sydney, Australien och bor och verkar i Paris och Sydney. I sina videoverk använder hon sig av olika grepp från filmen och performancekonsten för att utforska egenheterna i en given plats, dess historia, omgivning och mänskor. Hennes tidigare projekt har varit fokuserade på traditionell musik, dans, berättelser, ballader och muntligt historieberättande.



Angelica Mesiti,
Citizens Band,
fyra kanals HD
videoinstallation/
four channel HD
video installation,
21 min 25 sek, 2012

Courtesy of the Artist
and Anna Schwartz
Gallery

1 Rai har sitt ursprung i 1930-talets Algeriet och har likheter med äldre former av musik som inbegrep poesiuppläsning till musik. Rai är en kombination av beduinmusik och moderna rytmor och instrument. Ordet "rai" betyder *dsikt* och rai-musiker använder ofta texterna för att ge utlopp åt sin samhällskritik.

2 Strupsång eller övertonssång är en mongolisk sångteknik. Strupsången grundar sig på en mycket låg och utdragen ton från längst nere i luftstruppen på vilken det läggs högre toner genom att sångaren placerar tungan i olika positioner i munnen. På detta sätt kan en sångare sjunga två toner samtidigt. Sångarna brukar framföras i samband med ritualer och ceremonier och uttrycker respekt för naturen, för förfäderna och för de stora mongoliska hjältarna.



Angelica Mesiti, *Citizens Band*, fyrankans HD videoinstallation/four channel HD video installation, 21 min 25 sek, 2012
Courtesy of the Artist and Anna Schwartz Gallery

Erik Bünger
The Great Learning Orchestra
Angelica Mesiti

Under the heading *No Sound is Innocent* Marabouparken presents three parallel exhibitions that in various ways relate to sound and listening, voice and music. The title is borrowed from a graphic score which forms part of the experimental The Great Learning Orchestra's installation *a4 rum*, a comprehensive and unusual archive of musical instructions the only limitation of which is the A4 paper size format. The score *No Sound is Innocent* refers to the British improvisational musician Eddie Prévost's book of the same title, in which he, like the participating artists at Marabouparken konsthall, explores the cultural, aesthetic, social and political dimensions of sound. During the course of the exhibition, the members of the orchestra will get together to perform music by listening to and interpreting a selection of the more than one hundred exhibited scores.

The exhibition space is divided in the middle by Angelica Mesiti's video work *Citizens Band*, where four street musicians in exile perform music from their native cultures. An integral part of the exhibition is the screening of Erik Bünger's film trilogy, *Written On Tablets of Flesh*, where the artist and composer traces the voice's metaphysical relationship to the body – from the Old Testament, via us and into the future.

Bettina Pehrsson
Helena Selder

ERIK BÜNGER
WRITTEN ON TABLETS OF FLESH
Helena Selder

Written on the Tablets of Flesh is a trilogy of essayistic works by the artist and composer Erik Bünger, presented in the form of performances, films and objects. The trilogy is centred on the human voice and employs humour, chops and changes between history, philosophy, media and popular culture to explore the contradictory relationship between the voice, the body, music, language and technology. Here the voice and music are not the phenomena that primarily give rise to a personal, human presence and interpersonal communication; rather they are a strange being that lets a non-human entity enter the human body and take control over it. The three parts of the work examine the nature of this non-human entity and how it makes us into a kind of host for parasitic voices and melodies that need a human body to reproduce.

Erik Bünger's performative lectures in front of a live audience spawned the filmic essays, which bear the same titles as the performances: *A Lecture on Schizophonia* (2009), *The Third Man* (2010) and *The Girl Who Never Was* (2013). In his performances, Erik Bünger initially appears as a trustworthy and articulate lecturer. In the animated style of David Attenborough, the lecturer gradually undermines the narrative by a combination of philosophical stringency, personal observations, twisted analyses and sharp historical turns. By a subtle lip synching trick, the fissure between voice and body, which is the basic theme of the trilogy, is evoked.

A Lecture on Schizophonia sets out from the concept of "schizophonia", which describes a condition where a sound is separated from its source, and goes on to explore the contradiction which is the result of the phenomenon. Erik Bünger explains schizophonia as "that which makes dogs bark at loudspeakers, children to look at the figure behind the box, and native people to demand the return of their captured souls." When the telephone and the phonograph were invented at the end of the 19th century, they created a breach in our experience of the human voice while, at the same time, fulfilling age-old prophecies. Suddenly a voice could emerge from nowhere; from the wrong mouth

¹ In contrast to the gramophone, the phonograph was able to record as well as transmit sounds.



or indeed from the other side of the grave. The voice was dissociated from our physical bodies and formed an identity of its own, and as a result of recording and transmitting technology, this identity, according to the artist, constitutes a semi-existence between life and death.

From a winding discussion beginning in the birth of these technologies, taking in the Old and the New Testaments, the movie *The Exorcist* and musical duets between living and dead artists, voices appear as individual metaphysical bodies that are kept alive by technological violence and, like lonely and lost souls, they are forced to jump back and forth in time. In a blood-curling passage, Erik Bünger argues that it is possible to think of these semi-existences as those we leave in a telephone each time we hang up. Answerphone messages often begin with: "I'm not here right now..." If you are not there – who is answering?

The Third Man is an entertaining meditation on the compelling nature of music. In his final summer programme on Swedish Radio, Ingmar Bergman asked where music comes from. *The Third Man* proposes the theory that music arose as a parasite that infected prehistoric man and has continued to reproduce itself by jumping from

Erik Bünger,
The Third Man,
video, 2010

Erik Bünger,
A Lecture on Schizophonia,
video 2007-2011

*When your dear ones
are no longer here,
You can still keep them
close to your ear!*

body to body like a virus. Just like the case of the bodiless voice, music is a kind of receptacle for non-human existences that hide in catchy melodies, waiting for the right moment to sink their teeth into a new body and reproduce. Mission accomplished, they force the human host to hum their melody and compulsively beat time with one's foot in complete submission. Erik Bünger follows the musical virus' survival strategy from *The Harry Lime Theme*'s global dissemination to *Sound of Music* "Sing-A-Longs". Never before has Kylie Minogue's hit *Can't Get You Out of My Head* reverberated so ominously inside one's head as when one is struck by the realisation that one has let an ancient parasite into one's nervous system and that one is doomed to repeat the song over and over again until it finds a new body to dominate.

The Girl Who Never Was is the third and concluding part of the trilogy. Here several thematic threads from *A Lecture on Schizophonia* and *The Third Man* converge into a new weave of Bible studies, horror, sci-fi and philosophy, which characterised the first two films. However, the final part of the work takes us back to the beginning, as well as to the end, of humanity's spoken and written history. Here we discover



that the voice and language are the origin and the end of everything. Language which precedes us and which will remain after we are gone. And the voice that gives birth to language, keeps it alive and guarantees its immortality. In *The Girl Who Never Was* Erik Bünger tracks history's repressed female voice: from Eve in the Garden of Eden, via the girl's voice believed to be the first recorded voice in history, to the final scenes of the movie *2001: A Space Odyssey*.

Erik Bünger (born 1976) is a Swedish artist and composer based in Berlin. His work revolves around the human voice and its contradictory relationship to the body, to language, to music and to technology.

Erik Bünger, *The Girl Who Never Was*, video, 2013

THE GREAT LEARNING ORCHESTRA

A4 RUM

In 2004 by Leif Jordansson for the Great Learning Orchestra, *a4 rum* [a4 room] is a project that stretches the boundaries of visual art and music. It began as an open invitation to contribute a composition to the orchestra. The only requirement for the composition was that it should fit on an A4 sheet. The invitation also stated that all means were allowed, including traditional musical notation, written instructions, graphic images and photographs. This has now grown into a comprehensive archive of more than 140 compositions created by visual artists and composers from different genres and backgrounds. In Marabouparken's art gallery, *a4 rum* will be presented as a combination of an installation and a concert, enabling visitors to both view and listen to the compositions. The Great Learning Orchestra creates a space in the gallery in which the distinction between a musical work and a social action is dissolved, producing a joyful insight into experimental music and its creative processes.

Focused on listening, the Great Learning Orchestra is a network of over one hundred trained and untrained musicians of various genres, cities and countries who come together to explore music. Based in Stockholm, the orchestra works with composers and musicians from all over the world and has since the start performed a great number of compositions originating in the experimental music scene and collaborated with well-known composers such as Gavin Bryars, Terry Riley and Arnold Dreyblatt.

The Great Learning Orchestra was formed in 1999 by Leif Jordansson and Pelle Halvarsson and the name should be enunciated by stressing each word:

great (many) – learning – orchestra (playing)

The name is inspired by one of the British composer Cornelius Cardew's most important works, *The Great Learning*¹, written at the end of the 1960s for the Scratch Orchestra – a group of some 50 musicians, composers, visual artists and philosophy students. Often

working with compositions in the form of instructions and graphic notations, with the emphasis on everydayness, play, improvisation and chance, the Scratch Orchestra was influenced by John Cage and the Fluxus movement, which, with the addition of the No Wave scene of New York are also important sources of inspiration for the Great Learning Orchestra.

All the members of the Great Learning Orchestra participate on an equal footing. Far from all of the compositions that the orchestra works with require musicians who can read music as the compositions are not based on regular musical notation or conventional musical thinking. The nature of this music will be revealed to the musicians when they begin to perform it; it is music with an inbuilt experimental feature. The pieces become the points of departure for discussions and close readings. The working process involves examining the material and its potential, but, above all, it involves learning to listen – to forego one's acquired habits and open one's mind for other possibilities and methods.

¹ Cornelius Cardew worked on *The Great Learning* from 1968 to 1971. The work comprises a series of "Paragraphs" based on translations of Confucius by Ezra Pound and is annotated for a large group of both trained and untrained musicians. The paragraphs are designed as instructions, and often fit on a single sheet and is easy for most participants to follow.

► CONCERTS

- 2013 *Three Pieces* by Arnold Dreyblatt, Fylkingen, Stockholm
- 2012 *Imaginary Landscape* by John Cage, The Bucky Dome/
Moderna Museet, Stockholm; *Treatise* by Cornelius
Cardew, Galleri Index/Fylkingen, Stockholm; *Graffiti* by
Christian Marclay, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2008 *Parsifal* (1882–38, 969, 364, 735) by Rodney Graham,
Konstnärshuset, Stockholm
- 2006 *Metal Machine Music* by Lou Reed/Ulrich Krieger,
Kulturhuset, Stockholm
- 2003 *The Sinking of the Titanic* by Gavin Bryars,
Nalen, Stockholm
- 2002 *Tread on the Trail* by Terry Riley, Lava Kulturhuset,
Stockholm
- 2000 *Jesus Blood Never Failed Me Yet* by Gavin Bryars,
Högalidskyrkan, Stockholm
- 1999 *Vexations* by Erik Satie, Nalen, Stockholm

The Great Learning
Orchestra, *A4 rum*,
2004–
Robin McGinley,
No Sound is Innocent
→

NO SOUND IS INNOCENT

**Robin McGinley, 2004
(after Eddie Prévost)**

Angelica Mesiti's "band" is made up of four individual films, which document the performances of musicians who work outside official structures of presentation. All are executed in various ordinary public places, from a public swimming pool and the Paris Metro to the streets of Australia.

Geraldine Zongo, from Cameroon, practises the traditional African water drumming technique in a swimming pool in Paris. Her music is known as akutuk, traditionally performed by women in the rivers of Cameroon. Asim Goreshi, a taxi driver from Sudan whistles a plaintive traditional Sudanese folk tune, while sitting in his cab in Brisbane. Algerian born Mohammed Lamourie sings Algerian rai¹, a form of folk music and plays his Casio keyboard in the Parisian Metro system and Mongolian Bukhchuluun Ganburged (Bukhu) plays the Mongolian morin khuur (a horse head fiddle) and throat sings² on a Sydney corner.

These pieces of music and the circumstances in which they are performed, makes us aware that each of these performers is living in exile, originating from somewhere other than where they currently reside. They carry their ties to their birthplace through their music.

Arranged as a video ensemble of four screens facing inwards, we witness each performer individually before a flurry of colour traverses all screens and all four soundtracks blend into a cacophony. The sound is reminiscent of city sounds, no city in particular, but a city in which exist infinite examples of traditional practices being adapted to unfamiliar contexts.

► Angelica Mesiti was born in Sydney Australia in 1976 and currently lives and works in Paris and Sydney. Her video works use cinematic conventions and performance languages as a means of responding to the particularities of a given location, its history, environment and communities. Past projects have focused on traditional music, dance performance, narrative, the ballad and oral story telling traditions.



Angelica Mesiti,
Citizens Band,
fyrankanal HD
video installation/
four channel HD
video installation,
21 min 25 sek, 2012

Courtesy of the Artist
and Anna Schwartz
Gallery

¹ Rai originated in Algeria during the 1930's and has similar characteristics to earlier types of music in which spoken poetry was accompanied by instruments. Rai music is a combination of traditional Bedouin music and modern instruments and beats. The word "Rai" is directly translated to mean opinion, the lyrics in Rai songs functions as an outlet for the artists to express their views on society.

² Throat singing is a traditional form of Mongolian singing where a single performer produces a diversified harmony of multiple voice parts, including a continued bass element produced in the throat. The singing activates different combinations of muscles to manipulate the resonating chambers of the vocal tract under sustained pressurized airflow from the stomach and chest. Traditionally performed on the occasion of ritual ceremonies, songs express respect and praise for the natural world, for the ancestors of the Mongolian people and for great heroes.

THE GREAT LEARNING ORCHESTRA

A4 RUM

Kompositörer i utställningen/
Componists in the exhibition

Rinus van Alebeek Christopher Hobbs Håkan Rehnberg
Dave Allen Leif Isebring Bebe Risenfors
Hans Andersson David Jackman Carl-Johan Rosén
Henrik Andersson Gilbert Johansson Emily Roysdon
Johan E Andersson Leif Jordansson Henrik Rylander
Maria Arnqvist Arijana Kajfes Frederic Rzewski
Mikael Augustsson Stefan Klaverdal Gunnar Sandin
Girilal Baars Ulrich Krieger Håkan Sandsjö
Johannes Bergmark Pontus Langendorf Erik Satie
Daniel Bingert Martin Q Larsson Peter Schuback
Johan Boberg David Liljemark Lina Selander
Paul Bothén Jan Liljeqvist Shida Shahabi
Thomas Brandt Peter Lindroth Hugh Shrapnel
Lars Bröndum David Linnros Howard Skempton
Paul Burnell Anastasios Liv Strand
Erik Bünger Logothetis Annika Ström
Matti Bye Sara Lundén JG Thirlwell
John Cage Eva Löfdahl Lisa Ullén
Cornelius Cardew Malin, Ella, Axel Tommy Wahlström
Jeremy Cooks och Pelle Björn Wallgren
Jacob Dahlgren Mattin Hong-Kai Wang
Arnold Dreyblatt Ebba Matz Christian Wolf
Thomas Elovsson Robin McGinley LaMonte Young
Anders Erkeus Jonas Nobel Christine Ödlund
Peter Geschwind Ingvar Loco Nordin Cecilia Österholm
Jesse Glass Lise-Lotte Norelius
Daniel Goode Anna Nygren
Ulf Grahn Michael Nyman
Jannike Grut Pauline Oliveros
Pelle Halvarsson Olof Olsson
Lisa Hansson Pessi Parviainen
Jari Happalainen Nils Personne
Tony Harris Jennifer Rahfeldt

TACK/THANK YOU

Anna Schwartz Gallery
Argos Centre for Art & Media, Bryssel
Steven Cuzner
Elektronmusikstudion (EMS), Stockholm
Impakt Foundation, Utrecht
George Kentros
Sarah Kim
Galerie M29, Köln
Anita Malmqvist

ERIK BÜNGER

I samarbete med Argos Centre for Art and Media i Bryssel, Impakt Foundation i Utrecht, HKMV i Dortmund, Galerie M29 i Köln, The Substation Centre for Art & Culture i Melbourne och Marabouparken konsthall turnrar Erik Büngers filmtrilogi *Written on Tablets of Flesh* till ovan nämnda institutioner, ackompanjerad av konstnärens live performance på varje plats och en display av artefakter som förekommer i filmlerna.

In collaboration with Argos Centre for Art and Media in Brussels, Impakt Foundation in Utrecht, HKMV in Dortmund, Galerie M29 in Cologne, The Substation Centre for Art & Culture in Melbourne and Marabouparken Art Gallery, Erik Bünger's film trilogy *Written on Tablets of Flesh* is touring these institutions, accompanied by the artist's live performances and a display of artefacts that recur in the films.

ANGELICA MESITI

Citizens Band har haft stöd av ett Creative Fellowship från the Australian Film Television and Radio School, the Australia Council for the Arts, and the Australian Centre for Contemporary Art. Verket är producerat av Felix Media.

Citizens Band has been supported by a Creative Fellowship from the Australian Film Television and Radio School, the Australia Council for the Arts, and the Australian Centre for Contemporary Art. The work is produced by Felix Media.

THE GREAT LEARNING ORCHESTRA

Arbetsgrupp/work group: Leif Jordansson, Johan E Andersson, Thomas Elovsson och Henrik Andersson
Foton och inspelningar/photographs and recordings: Loco Nordin

NO SOUND IS INNOCENT

Erik Bünger
The Great Learning Orchestra
Angelica Mesiti

CURATORER

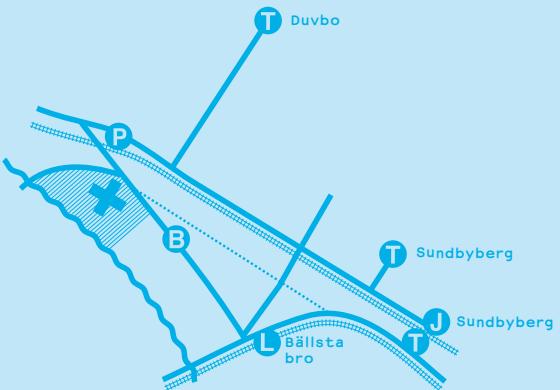
Bettina Pehrsson,
*Konsthallschef och
konstnärlig ledare/
Director and Artistic
Director*

Helena Selder
*Konstnärlig ledare/
Artistic Director*

ÖVERSÄTTNING/ TRANSLATION

Hans Olsson

KONSTHALLEN/
ART GALLERY
Fredrik Holmqvist
Niki Kralli
Karin Maingoud
Bettina Pehrsson
Helena Selder
Pontus Stråhle
Anna-Stina Ulfström
Cecilia Wallman



MARABOUPARKEN
Löfströmsvägen 8, Sundbyberg



Sundbybergs
stad

ÖPPETTIDER
tisdag–söndag 11–17
onsdag 11–20



KULTURRÄDET



KONSTHALL
telefon 08-29 45 90
www.marabouparken.se
info@marabouparken.se

RESTAURANG
telefon 08-29 45 95
www.parkliv.nu
info@parkliv.nu

Marabouparken stöds av
Veidekke, Sundbybergs stad,
Stockholms läns landsting,
Kulturrådet och Diligentia

marabouparken

HÖSTUTSTÄLLNING

30 augusti–30 november

No Sound is Innocent

Erik Bünger

The Great Learning Orchestra

Angelica Mesiti

DESIGNJULMARKNAD

6–7 december kl 10–17

BARN & UNGA

Monsterklubbar på söndagar
och lov. För barn och unga från
6 år. Drop-in 50 kr/barn.

- | | |
|----------|--|
| 31/8 | <i>Audiofoto</i> |
| 7/9 | <i>Ljudkroki</i> |
| 14/9 | <i>Drakbygge</i> |
| 21/9 | <i>Ottomansk ljudmarmorering</i> |
| 28/9 | <i>Flöjtbygge</i> |
| 5/10 | <i>Härmapa</i> |
| 12/10 | <i>Musikmonotypi</i> |
| 19/10 | <i>Melodiska dioramor</i> |
| 26/10 | <i>Symfonibroderi</i> |
| 28/10 | <i>Monsterklubben</i>
<i>Pop-up Hallonbergens bibliotek – Härmapa</i> |
| 29–31/10 | <i>Figurativa & abstrakta animationer*</i> |
| 2/11 | <i>Origami</i> |
| 9/11 | <i>Ljudkroki</i> |
| 16/11 | <i>LP-collage</i> |
| 23/11 | <i>Monsterklubbens Zoologiska Institution</i> |
| 30/11 | <i>Stränginstrumentbygge</i> |
| 6–7/12 | <i>Pappersverkstad</i> |
| 14/12 | <i>Ljud- och musikverkstad</i> |

* Obs! Föränmälan